

SkyVenture Colorado â€“ RW minicamp 2007

PostÃ™ehy a dojmy z tunelovÃ©ho RW trÃ©ninku pro naprostÃ© zaÃ•teÃ•nÃ-ky. NechybÃ›l pot, krev ani slzy...

PrÃ¡ce v softwarovÃ© firmÃ© mÃ¡j

svÃ© vÃ½hody i nevÃ½hody - dala by se o nich napsat celÃ¡ knÃ¡-Ã¾ka. Jednou z pÃ™-jemnÃ½ch vÃ½hod jsou sluÃ¾ebnÃ- cesty na zÃ¡padnÃ- pobÃ™eÃ¾Ã- USA s moÃ¾nostÃ© mezipÃ™istÃ;nÃ- dle vlastnÃ-ho vÃ½bÄ›ru. JasnÃ¡ volba na stop-over tak padla na Denver v Coloradu, kde majÃ-t tunel s velmi pohodovou atmosfÃ©rou a pÃ™-jelskÃ½mi cenami. Slovo dalo slovo, e-mail dal e-mail a uÃ¾e jsem se mohl tÄ›Åít na dva dny RW kurzu v tunelu zakonÃ©nÃ© kouÃ•ovanÃ½mi seskoky na horskÃ© dropzonÃ© Mile-Hi (jak nÃ¡zev napovÃ-dÃ¡j, runway je 1600 metrÃ© nad moÃ™em a do tradiÃ•nÃ-ch 13,500 ft AGL, naÅ¡ich 4000 m, se chodÃ-s kyslÃ-kem - pÃ™edstavte si pro srovnÃjnÃ- seskok z 6 km na SnÃ¥Å¾ku).

Cesta z proslunÃ›nÃ©

Kalifornie zmÃ-tanÃ© lesnÃ-mi poÃ¾Ã¡ry probÄ›hla bez vÄ›tÄ›jÃ-ch incidentÃ-, upgrade nebyl u United Airlines problÃ©m a jedinÃ© pÃ™ekvapenÃ-si tak pÃ™ipravilo poÃ•asÃ-. ZatÃ-mco rÃ¡no v San Franciscu bylo nÃ›jakÃ½ch osm, devÄ›t stupÃ¢, v poledne uÃ¾e denverskÃ© slunÃ-Ä•ko pÄ›knÃ» pÄ›jlilo - 23 stupÃ¢ koncem Ã™Ã-jna na horÃ¡ch, to je na naÅ¡e pomÄ›ry nÃ›co hodnÃ› neobvyklÃ©ho. Ubytoval jsem se v hotelu pÄ›jr minut od tunelu (byl vybavenÃ½ bazÃ©nem a masÃ½nÃ¾nÃ-vÃ-Ã™ivkou, coÃ¾e se ukÃžzalo jako klÃ-Ä•ovÃ¡ vÃ½hoda pro svalovou regeneraci) a vyrasil iÃ©tat.

UÃ¾e pÃ™i vstupu do dveřÃ™ mÃ© sleÅ•na

z obsluhy lehce pÃ™ekvapila, když se hned ptala, jestli jsem ten Lukáš, co tu mÃ¡ rezervaci na coaching. Tepřve pÃ™i pohledu na typicky zakulacenÃ© americké rodinky, které Ä•ekaly na svět první-let, mi došlo, jak pÃ™išla na to, že zrovna já u nich budu pÃ™A-Ä•itÃ-dva dny peÄ•enÃ½ vařmenÃ½. JeÄ•itÃ› jsem se pozdravil s Danem, který mÃ© uÄ•il pÃ™ed AFF základy volnÃ©ho pÄ›jdou, a už si mÃ© pÃ™ebral Derek (bodyflight instructor supervisor, USPA AFFI, 3000+ seskoků, aktivní BASE jumper). Sedli jsme si do užebny a probrali, co vlastně od kurzu očekávám, kolik mÃ¡m naskláknuto a pÃ™idali pÄ›jr veselÃ½ch historek. Cíl tréninku byl v zájednodušení jasný - jáko jsem si dodal tříden pÃ™ed odletem, takže jsem se chtěl hlavně naučit mantu a vyzkoušet si Ä•oplňkové základy RW2.

Po dohodě jsme všechno první- den

(náško pÃ™es 40 minut) správně pozici rukou, nájviku otáček pomocí nohou, bočních skluzů a obecnou stabilitou. První dvacetiminutový blok (rozdílený na dvouapůlmiminutové sloty) jsme ičtali krátce po poledni, kdy kromě nás v tunelu všebec nikdo nebyl a ani neprobáhal výuka veřejnosti, takže se mi kromě Dereka všechno ještě další instruktorovi. Fungovalo to takhle - první slot jsem odlíčil v klasické poloze na břemenné a moc se mi nechtělo dřít ruce pod sebe, báhem

time-outu pak tu samou lekci (v trochu kratÃ¡-m provedenÃ-) Derek zopakoval s instruktorem a za sklem mi ukazovali, co dÃ»lÃ¡m Ã¡ipatnÃ». V druhÃ©m slotu uÅ¾ jsem dal ruce trochu dolÅ“, ale poÅ™ajd to nebylo ono, takÅ¾e zmÄ›na a pÅ™iÅ¡el nÃ¡jcvik stoupÃ¡jnÃ- (sudovat jak o Å¾ivot) a klesÃ¡jnÃ- (sloÅ¾it ruce pod sebe). Za nÃ·jakÅ½ch deset minut uÅ¾ jsem byl jakÅ¾e takÅ¾e stabilnÃ- a pÅ™iÅ¡el Ä•as na nohy. No, co na to Å™Ã-ct - kdyÅ¾ jsem neÅ¡vindloval a toÅ•il opravdu jenom nohama, tak jsem lÃ-tal po celÃ©m tunelu a pÅ•knÃ» se omiÅ¡til. NavÃ-c mi trochu pÅ™estala fungovat hlava, takÅ¾e dalÅ¡i-zmÄ›na - boÅ•nÃ-skluzy. Tam naÅ¡tÃ»stÃ- nebyl problÃ©m, takÅ¾e jsme po hodinovÃ© pauze vyrazili na trÃ©nink stability.

{youtube}X-pg7yWCg08{/youtube}

Stabilitu zaÅ™adil Derek co nejdÅ™-ve hlavnÃ» z jednoho dÅ“-vodu - i kdyÅ¾ poÅ•-tÅ¡im AFF, tak jedinÃ- lidÃ©, se kterÃ½mi jsem kdy byl ve formaci, byli Lojzek, Hanka, Kudla a Rosina. U nich se tak nÃ·jak nedÃ¡l pÅ™edpokládat, Å¾e by do studenta narÃ¡Å¾eli nebo mu brali vzduch. Jakmile tedy trenÃ©r zjistil, Å¾e jsem byl tÅ›chto paragÃ¡nskÅ½ch radostÃ- zatÃ-m uÅjetÅ™en, pÅ™iÅ¡el se sadou pekelnÅ½ch cviÅ•enÃ-. ZaÅ•alo to pomÄ›rnÄ» jednoduÅ¾e - drÅ¾el jsem se na mÄ•-stÃ- uprostÅ™ed tunelu, on si stoupnul vedle mÄ› a snaÅ¾il se mÄ› odtlaÅ¾it na stranu. Å el jsem do boÅ•nÃ-ho skluzu, abych vyrovnal sÃ-ly, ale tlaÅ•il Ä•-Ä-m dÃ¡l vÃ-c. Nakonec jsem Å¡el aÅ¾ na krev, poÅ™iÅdnÃ» jsem zabral a skonÄ•il s nepÅ™-jemnou kÅ™eÅ•-v zÃ¡idech. TakÅ¾e pÄ›t minut pauza, rozsviÅ•enÃ- a pokraÅ•ujeme dÃ¡l. Ve chvÃ-li, kdy mÄ› tahal za gripy na nohou smÄ›rem dozadu a jÃ¡ tÃ¡hnul vÃ½silou vpÅ™ed, jsem se v duchu modlil, aby Markova kompozitnÃ- integrÃ¡la (mimochodem sklidila mezi instruktory velmi kladnÃ© ohlasy) vydrÅ¾ela a jÃ¡ si nenabil kokos, kdyby mÄ› Derek pustil. NaÅ¡tÃ»stÃ- mÄ› nepustil, ale helma svojÃ-pevnost v prÅ“bÄ›hu dalÅ›i slotÅ“ prokÃ¡zala vÃ-c neÅ¾ dostateÅ•nÃ».

{youtube}AU33_yornKo{/youtube}

ZajÃ-mavÃ½ byl trÃ©nink kradenÃ- vzdachu. ZaÅ•ali jsme tak, Å¾e jsem letÃ›l na mÄ•-stÃ» nÄ›kde ve dvou metrech a trenÃ©r podemnou rychle prochÃ¡zel v mÄ•-rnÃ©m zÃ¡klonu, takÅ¾e mi vÅ¾dy rozhodil jenom Å•Ã¡st tÅ›la. Potom jsem sletÃ›l o nÄ›co nÄ•-Å¾a a Derek podemnou zaÅ•al mÄ•chat rukama. Byl to zajÃ-mavÃ½ pocit - zvlÃ¡Å¡t kdyÅ¾ mi vzal vzduch pod bÅ™ichem a jÃ¡ se musel rozplÃ¡cnout, abych drÅ¾el vÃ½Å¾iku a neskonÄ•il na sÃ-ti. PotÃ© pÅ™iÅ¡el zlatÅ½ hÅ™eb celÃ©ho programu - boÅ•nÃ-skluzy pÅ™es sebe. Oba jsme byli bokem k sobÃ» na opaÅ•nÃ© stranÃ» tunelu, jeden z nÃ¡js trochu nastoupal a na kÃ½vnutÃ- jsme se boÅ•nÃ-m skluzem prohodili. Potom jsme si vymÄ•nili vÃ½Å¾iku a Å¡li pÅ™es sebe v opaÅ•nÃ©m gardu (poÅ™ajd v oÅ•nÃ-m kontaktu s klÃ-Ä•em pÅ™ed kaÅ¾dÃ½m pÅ™esunem). Z mÃ© strany probÃ-haly manÃ©vry se stÅ™Ã-davÃ½mi Ä°spÄ›chy, coÅ¾e vzbudilo vlnu veselÃ- u ostatnÃ-ch instrukturÅ“, kteÅ™- zpoza skla Ä•astovali Dereka pohledy â€žuÅ¾ij si to tam s tÅ-m moulou". V poslednÃ-ch slotech jeÅ¡tÃ» pÅ•jr otÃ¡ek nohou, nÃ·jakÃ© stoupÃ¡jnÃ-/klesÃ¡jnÃ- a prvnÃ- den vÃ½cviku skonÄ•il.

ZapÅ™-sÃ¡hnul jsem se, Å¾e uÅ¾ neudÃ›lÃ¡m chybu z jara, kdy jsem odflÃ¡knul svalovou regeneraci a jenom se natÃ¡hnul do vÃ-Å™ivky. Dal jsem si proto na hotelu lehkÅ½ trÃ©nink v posilovnÃ» a nÄ›kolik bazÃ©nÅ“ v klidnÃ©m tempu proloÅ¾enÃ½ch oddychem v blinkÃ¡ch. DruhÃ½

den rÃ¡no sice zÃ¡jda trochu bolela, ale po dalÃ¡m rannÃ-m rozcvÃ•enÃ- a bazÃ©nu jsem ani nevÃ›dÃ›l, Å¾e jsem v nÃ›jakÃ©m tunelu byl. Svalovou regeneraci po trÃ©ninku opravdu nepodceÅ¡tujte, protoÅ¾e bez nÃ- bych teÅ• nemohl v pohodÄ› sedÄ›t v letadle a psÃ¡t tenhle Å•íjnek (jarnÃ- trÃ©nink jsem cÃ-til jeÅ¡tÄ› tÅ™i dny potom).

Na zaÅ•Ã¡tku druhÃ©ho dne, kdy uÅ¾ byly na Å™adÃ› gripy a zmÄ›ny, jsme v uÅ•ebnÃ› proÅ¡li videa z pÅ™edchozÃ-ho dne a zjistili jsme dvÃ› nepÅ™emnÃ© vÄ›ci. I kdyÅ¾ jsem mÄ›l lokty dole, hodnÄ› jsem natahoval ruce a nemohl bych se tak dostat dost blÃ-zko k parÅ¥Ã¡kovi, ale co bylo horÅ¡Ã- - nedÄ›lal jsem otÅ¡Ä•ky podvÄ›domÄ›, byl jsem hodnÄ› ztuhlÃ½ a neustÃ¡le nad pohyby pÅ™emÃ½Å¡el. Hledali jsme proto zpÅ™sob, jak vÅ½cvik nÄ›jak odlehÄ•it, abych se srovnal a uklidnil. Nakonec pomohlo zrcadlo uprostÅ™ed jednÃ© ze stÄ›n tunelu. Na smluvenÃ½ signÃ¡l jsem se vÅ¾dy k zrcadlu otoÅ•il, uklidnil se, srovnal ruce, udÄ›lal si pÅ¡jr otÅ¡Ä•ek nebo vyzkouÅ¡el nÄ›jakou blbinu a vrÃ¡til se k trÃ©ninku.

Ten zaÅ•al nÃ¡jvcikem sprÃ¡vnÃ©ho oÄ•nÃ-ho kontaktu. Derek drÅ¾el zÃ¡jsadu, Å¾e se nemÃ¡m fixovat oÄ•i na gripy, ale neustÃ¡le se dÄ›vat parÅ¥Ã¡kovi do oÄ•A-. Lehko se to Å™ekne, ale dÄ›lat compressed nebo cat a koukat pÅ™i tom pÅ™es rameno, na to jsem si zvykal hodnÄ› dlouho. Potom pÅ™iÅ¡ly na Å™adu tÅ™istaÅ¡edesÃ¡tky na vÅ¡echny moÅ¾nÃ© zpÅ™soby. NejdÅ™Ã-ve klasiky, kdy jsem se po kaÅ¾dÃ© z nich chytal rukou stojÃ-cÃ-ho instruktora (cituji â€žjsi moc daleko, musÃ-Å¡ se to Ä•it blÃ-Å¾ u mÄ›", â€žpoÅ™Ã¡d jsi moc daleko, musÃ-Å¡ blÃ-Å¾", â€žto nevadÃ-, Å¾e nemÃ¡m integrÃ¡lu, kdybys mÄ›l kopnout, tak ti uhnu", â€žto nevadÃ-, Å¾e mi rozbil bradu, krev k ervÃ©kÅ™ prostÃ› patÅ™Ã-"). Potom chycenÃ- jednou rukou, tÅ™istaÅ¡edesÃ¡tka kombinovanÃ¡ s boÄ•nÃ-m skluzem a chycenÃ- druhou rukou. DalÅ¡Ã-v poÅ™adÃ- (bez chytÃ¡nÃ- tÅ™istaÅ¡edesÃ¡tky s boÄ•nÃ-m skluzem a stoupÃ¡jnÃ-m/klesÃ¡jnÃ-m a potom stoosmdesÃ¡tky s boÄ•nÃ-m skluzem pÅ™es parÅ¥Ã¡ka.

{youtube}CjAEyUUpn5U{/youtube}

ProtoÅ¾e mi hlava pÅ™estala brÃ¡t sloÅ¾itÃ¡Å¡itÃ-cviky, rozhodli jsme se trochu zpomalit a rozdÄ›lit zbrÃ½vajÃ-cÃ- Å•as na vÅ-c blokÃ-. Pro zpestÅ™enÃ- jsem do dalÅ¡Ã- desetiminutovky nafasoval freefly kombinÃ©zu a zkouÅ¡el polohu na zÃ¡dech. Po pÅ›ti minutÄ›ch se vÅ¡ichni shodli, Å¾e ze mÄ› freeflyista nikdy nebude a jÃ¡ se Å¡el zase pÅ™evlÃ-kat. Na Å™adu pÅ™iÅ¡ly trÃ©ninky gripÃ-. Na plastikovou tabulku za sklem jsme si rozepsali pÅ¡jr cviÅ•enÃ- a Derek jenom operativnÃ› ukazoval, co budeme v kterÃ©m slotu dÄ›lat. Ruce uÅ¾ mi celkem fungovaly a vzdÃ¡lenost jsem jakÅ¾ takÅ¾ drÅ¾el, ale pÅ™i compressed 180 compressed, sidebodies 90 sidebodies jsem zaÅ•al vytuhÃ¡vat. TakÅ¾e pauza a zmÄ›na - nÃ¡jvcik podÅ¡vÃ¡jnÃ- nohou (vÅ¾dy jsem musel podat nohy ve sprÃ¡vnÃ© vÅ½Å¡ice Derekovi tÄ›snÄ› k rukÄjm, udÄ›lat 360, najÄ-t Dereka, kterÃ½ mezi tÄ-m schvÃ¡lnÄ› odletÄ›l nÄ>kam jinam, a zase podat nohy) a hra na tagovacÃ- babu (tj. nahÃ¡jnÄ›t v mantÄ› instruktora po tunelu a rychle se dotÅ½kat mÄ-st na stÄ›nÃ¡ch, kterÃ¡ oznaÅ•Ã- - buÅ• rukou, nebo nohou). Potom jeÅ¡tÄ› nÄ›jakÃ© blbosti pÅ™ed zrcadlem, iÅ©tÃ¡jnÃ- s rukama za zÃ¡dy, s jednou nebo druhou rukou nataÅ¾enou nebo pod sebou atd.

Když jsme došli a spoří-tali

As, tak jsme zjistili, že mi ještě několik minut zbývalo. Protože mě ještě nebylo na posledních chvílech kupeno dvacetiminutový blok s Travisem z Mile-Hi Mayhem, se kterým jsme měli druhý den skákat, zeptali se mě instruktoři, jestli by mi nevadilo si s nimi jen tak založit, než se dokončí instruktáž jednací skupinky turistů. Právě kvůli takové pohodové atmosféře měli tunel v Coloradu rájd - As nikdo nepořídil a my si stále dali sloty tak, jak jsme zrovna chtěli. Dáležitá bylo bavit diváky i sebe. S Bradem, který už freefly a RW v životě nedělal, jsme prostrandu zkoušeli blok 7 (cog). Bylo to hodně zajímavé, protože jsme si oba tukani brali vzduch a museli se domluvit párátmo v tunelu. Zaplavly pánobáh za ten trávník stability.

Odpoledne se pomalu chvíli ke

konci, když dorazil Travis. Naše tělesná dispozice byly ve znamení disproporti (oba dva měme něco kolem metru osmdesáti, ale Travis o deset kilo víc), takže jsem vytáhnul zájtitážák a Travis si želil párátého hodně volnou kombinaci. To byla taktická chyba, která se projevila hned po prvním slotu, kdy jsme dali bohém skluzy párem sebe. Párem rychlosti něco nad 200 si Travis v pohodě poletoval, ale já ležel na sání a marně gestikuloval, aby obsluha zvedne výšku. Nakonec jsem si musel pomoci sáním a nějak to nastoupal, ale pátrátku jsem nájsel nepárem - sklapnul k sobě, zvlášťže ne párem. Po dvou a páti minutách jsem měl sedmenáct obří ruce, naraženážák žebra, vyraženážák dech a znamení pořád ramocené ego. Do druhého slotu párem evlákem Travis kombinaci zájli jsme na výraznou výšku - rychlosť tentokrát jenom vyvážování a nahání - se po tunelu. To se zas projevil opakováním problémů - nahoru to žilo dobrem, ale dolů moc ne. V dalších slotech už jsme konečně začali dělat nějaké gripes a zkousili i cog, ale bylo hrozně moc znájtit, že já mam s rychlosťí co dělat a Travis nenáležel instruktor - pátrátku bodá - jsme udělali, ale také jsme se výstřeleni po sobě, kopali se, strkali a vžebec (nutno podotknout, že hlavně po měřítku chybáte, kteráž travis nestáhl vychytat). Byla to každodenná zajímavost a měli takový pocit, že podobně by to vypadalo i párem skutečně seskoku (nedáležel si iluze, že bych tam sám zel jeden bod za druhý jako ke konci trávníku s Derekem).

Naneštěstí párem skákal večer studená

fronta, která užinila našim skákalacím plánům párem. Travis nejdřív odvolal plánovaný BASE jump z 300 metrové anteny (žádka, ground crew u BASE jsem ještě nějak nedělal), potom odvolal i ranní skájkání - z balíku (ground crew u balíku by také moje premiéra) a když jsme druhý den dopoledne dorazili na Mile-Hi, byl nad letížím párem-krov žádován mrak. Ottera ani nenahodili, King Air byl zrovna na rekonstrukci v hangáru (montovali do něj lavice po vzoru PACu) a jedině, co by v takovém nezasužilo do vzdachu, byla Cessna 206ka na návštěvě. Tedy návštěva - maximum, kam byl pilot kvůli oblasti ochoten jít, bylo 2500 stop,

to znamená něco kolem 800 metrů.

Zdravý rozum zvátil a adrenalin se nekonal. Místní instruktoři ze mě akorát vytáhli historky o skájkání AFF z Mi-8 a An-2, na opětování nabídli pozvání na jarní boogie v Moab nebo tunelový trávník s Arizona Airspeed a kolem třetiny hodiny jsme to výstřílni odpáskali. Nemuseli snad ani dodávat, že když už jsme byli výstřílni kolem vrtuť zase v Denveru, tak nebyl na obloze ani mrázek.

Je na řece bilancovat. Za dva dny

jsme odlétali bez pátrátky minut rovněž dvě hodiny, což s páremestvkami, žádolením na suchu, rozbozem videa a pokemem s instruktory páremestavovalo trávníky od rájů do večeře. Cena za hodinu létatání - výběrný coach Česká páremesná 700 dolarů

(necelÃ½ch 14 tisÃ-c KÃ•) a hotel se skvÃ›lÃ½m servisem i zÃ¡jemÃ-m 80 dolarÃ- za noc, coÃ¾/ nenÃ- vÃ-bec Ã¡patnÃ© - zvlÃ¡ÅjÅ¥ kdyÃ¾ nebylo nutnÃ© Å™eÅ¡it vÃ½daje za letenku. A jestli jsem se nÃ›co nauÃ•il? Jednu vÃ›c urÃ•itÃ› - neÃ¾/ budu moct skÃ¡kat vysnÃ>nÃ© Ä•tyÅ™ky, Ä•ekÃ¡ mÃ› jeÅ¡tÃ› spousta modÅ™in, potu a krve...